

سہ ماہی

تهران- بلوار مهر و الماد- پلاک ۱۹۸ تلفن ۲۹۹۵۱ کد پستی ۳۳۱۱۱-۱۵۴۹۶ اساتید اینترنتی www.cbi.ir

بسمه تعالی

شماره ابلاغیه : 140531100005044187

شماره پرونده : 140431920000878872

0500289

شماره بایگانی پرونده :

1405/06/28

تاریخ تنظیم:

دیوان عدالت اداری

شعبه اجرای احکام معاونت قضایی هیأت عمومی و هیأت
های تخصصی

ابلاغ الکترونیکی

14002207985

شناسه ملی:

نام بانک مرکزی جمهوری
اسلامی ایران

نوع ابلاغیه: ابلاغ استحضاری

متن ابلاغیه:

این نوع ابلاغیه فاقد پیوست می باشد.
*توجه:مراجعه به شعب اجرای احکام مدنی/کیفری، صرفاً با اخذ نوبت در سامانه خدمات قضایی من، به نشانی
my.adliran.ir یا دفاتر خدمات الکترونیک قضایی، امکان پذیر است.
لازم به ذکر است برای مشاهده روند کار پرونده با مراجعه به نشانی my.adliran.ir از گزینه «اطلاع رسانی
پرونده» می توانید استفاده نمایید.

باسلام ؛

به موجب دادنامه شماره 1390391 مورخ 1405/06/03 هیأت عمومی دیوان عدالت اداری "ماده 7 دستورالعمل «
تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری» مصوب سی و ششمین جلسه هیأت عالی بانک
مرکزی جمهوری اسلامی ایران مورخ 14/5/1404 بدلیل مغایرت با قانون و خروج از حدود اختیار ابطال شد." لذا
مقررات ضمن رعایت مفاد رای مذکور در مصوبات بعدی و فرایندهای اداری ، نسبت به اجرای دادنامه و ابلاغ آن به
واحدهای تابعه جهت اجرا مطابق ماده 109 قانون دیوان عدالت اداری اقدام ونتیجه اقدامات انجام شده را به همراه
مستندات مربوطه حداکثر ظرف مدت یکماه از تاریخ ابلاغ به این شعبه ارسال نمایید.

بدیهی است عدم اقدام، موجب اعمال ماده 112 قانون دیوان عدالت اداری و انفصال از خدمات دولتی خواهد شد./

یداله اسمعیلی فرد

قاضی شعبه اجرای احکام هیأت عمومی

دیوان عدالت اداری

امضا صادر کننده ابلاغیه:

سمت: مدیر دفتر شعبه اجرای
احکام معاونت قضایی هیأت
عمومی و هیأت های
تخصصی - عاتکه شاددل
بصیر

صادر کننده ابلاغیه: عاتکه شاددل بصیر

بسمه تعالی

دیوان عدالت اداری

شعبه اجرای احکام معاونت قضایی هیات عمومی و هیات
های تخصصی

ابلاغ الکترونیکی

1405/06/28 به سامانه ابلاغ ارسال گردید.

- ابلاغیه در تاریخ

140531100005044187

شماره ابلاغیه :

140431920000878872

شماره پرونده :

0500289

شماره بایگانی پرونده :

1405/06/28

تاریخ تنظیم:

دیوان عدالت اداری

«فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا»

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری
دادنامه

شماره دادنامه : 140531390001390391
تاریخ تنظیم : 1405/06/03
شماره پرونده : 140431920000878872
شماره بایگانی شعبه : 0401946

تاریخ دادنامه: 1405/6/3

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقای رضا باستانی نامقی

طرف شکایت: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

موضوع شکایت و خواسته: ابطال اطلاق ماده 7 دستورالعمل «تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری» مصوب سی و ششمین جلسه هیأت عالی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مورخ 1404/5/14

گردش کار: شاکی به موجب دادخواستی ابطال اطلاق ماده 7 دستورالعمل «تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری» مصوب سی و ششمین جلسه هیأت عالی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مورخ 1404/5/14 را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته به طور خلاصه اعلام کرده است که:

"1- عبارت به کار رفته در ماده یک قانون اصلاح قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی مصوب 1397/3/22 مجلس شورای اسلامی «صرفاً در قالب شرکت‌های سهامی عام و تعاونی سهامی عام» می‌باشد. حرف ربط (و) در اینجا دارای مفهوم عطفی بوده و به وضوح دو قالب مجاز را برمی‌شمرد. این عبارت حاوی هیچ‌گونه ابهامی نبوده و قانونگذار به طور مشخص و شفاف، «شرکت تعاونی سهامی عام» را در کنار «شرکت سهامی عام» به عنوان قالب تأسیس مؤسسات اعتباری بانکی و غیربانکی به رسمیت شناخته است. بنابراین، هرگونه مقرره ای که سعی در حذف یکی از این قالب‌های مجاز داشته باشد، آشکاراً با نص صریح قانون مغایرت دارد.

2- فلسفه وجودی قانون مذکور، مبتنی بر سیاست‌های کلی اصل 44 قانون اساسی و در جهت توسعه بخش غیردولتی و تعاونی اقتصاد است. حذف قالب «تعاونی سهامی عام» که نماد مشارکت‌های مردمی و تعاونی است، نه تنها خلاف روح حاکم بر قانون اساسی و سیاست‌های کلی نظام است، بلکه نوعی تفسیر مضیق و محدودکننده علیه حقوق اشخاص (مشارکت در تأسیس مؤسسات اعتباری در قالب تعاونی) و خلاف اصل «توسعه بخش تعاونی» می‌باشد. هیأت عالی بانک مرکزی، حق ندارد با تصویب مقررات، دامنه شمول قانون مصوب مجلس شورای اسلامی را که نهادی برتر و منتخب مردم است، محدود نماید. این اقدام، تجاوز به حیطه اختیارات قانونگذار و نقض سلسله مراتب هنجاری

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبري - نبش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

«فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا»

شماره دادنامه : 140531390001390391
تاریخ تنظیم : 1405/06/03
شماره پرونده : 140431920000878872
شماره بایگانی شعبه : 0401946

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری
دادنامه

دیوان عدالت اداری

قوانین محسوب می‌گردد.

3- به موجب اصول حقوقی مسلم، مصوبات مراجع اداری و اجرایی (مانند دستورالعمل‌های هیأت عالی بانک مرکزی) در مرتبه پایین‌تری نسبت به قوانین عادی مصوب مجلس شورای اسلامی قرار دارند. این مراجع موظفند در چهارچوب قوانین عمل نمایند و حق ندارند مقرراتی وضع کنند که ناقض یا محدودکننده قوانین بالادستی باشد. ماده (7) دستورالعمل مذکور، با حذف قالب «تعاونی سهامی عام»، عملاً حکم قانون را تخصیص زده و آن را محدود ساخته که این عمل فاقد وجاهت قانونی است.

4- آیین‌نامه نحوه تأسیس و اداره مؤسسات اعتباری غیردولتی نیز که به تصویب هیأت وزیران رسیده است به روشنی و با استفاده از حرف ربط «یا» که بر امکان انتخاب دلالت دارد، هر دو قالب «شرکت سهامی عام» و «شرکت تعاونی سهامی عام» را مجاز شمرده است. هیأت عالی بانک مرکزی، نمی‌تواند با تصویب دستورالعمل، مقرر مصوب هیأت وزیران (که مرجعی بالاتر محسوب می‌شود) را نقض کند. این اقدام هیأت عالی بانک مرکزی علاوه بر نقض مصوبه هیأت وزیران، خروج از حدود اختیارات بانک مرکزی است.

5- از منظر فلسفه حقوق اداری، اصل «لزوم تبعیت مقررات اداری از مقررات بالادستی» تضمین‌کننده نظم حقوقی و جلوگیری از خودسری دستگاه‌های اجرایی است. اقدام هیأت عالی بانک مرکزی در تصویب مقرر ای مغایر با آیین‌نامه مصوب هیأت وزیران، نوعی تمرکززدایی نابجا و خلاف ساختار سلسله مراتبی حکومت است که موجبات تفرق و تشتت در نظام مقرراتی کشور را فراهم می‌آورد.

با توجه به مراتب فوق، به دلیل نقض صریح ماده (7) دستورالعمل مورد شکایت با ماده (یک) قانون اصلاح قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (44) قانون اساسی مصوب 1397/3/22، ماده (5) آیین‌نامه نحوه تأسیس و اداره مؤسسات اعتباری غیردولتی مصوب 1393/10/28 هیأت وزیران، و همچنین تجاوز از حدود اختیارات هیأت عالی بانک مرکزی و تداخل در حیطه تقنینی مجلس شورای اسلامی و هیأت وزیران و تضییق حق و تخصیص ناروای حکم عام مقنن، مستنداً به مواد 88، 12، 13، 170 قانون دیوان عدالت اداری و اصل (170) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، تقاضای صدور رأی مبنی بر ابطال اطلاق ماده (7) دستورالعمل مذکور که قالب «شرکت تعاونی سهامی عام» را از شمول قالب‌های مجاز برای تأسیس مؤسسات اعتباری حذف نموده است، از تاریخ تصویب دارم.

متن مقرر مورد شکایت به شرح زیر است:

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبري - نبش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

«فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا»

شماره دادنامه : 140531390001390391
تاریخ تنظیم : 1405/06/03
شماره پرونده : 140431920000878872
شماره بایگانی شعبه : 0401946

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری
دادنامه

دیوان عدالت اداری

" سی و ششمین جلسه هیأت عالی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران (فوق العاده) مورخ / 1404
5/14

مصوبه بند یک

موضوع: بررسی پیش نویس «دستورالعمل تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری»

گزارش شماره 04/13525 مورخ 1404/1/25 بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در خصوص «دستورالعمل تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری» به انضمام مصوبه مورخ 1404/3/27 شورای تنظیم‌گری و نظارت بانکی مطرح شد و مورد بررسی قرار گرفت.

هیأت عالی «دستورالعمل تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری» را با اعمال اصلاحاتی به شرح پیوست تصویب نمود. همچنین مقرر شد شیوه‌نامه تطبیق مؤسسات اعتباری به طبقه‌بندی انواع مؤسسات اعتباری در هیأت عالی مطرح و تصویب گردد.

دستورالعمل تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری»

(مصوب شورای تنظیم‌گری و نظارت) تیر ماه 1404

اداره مطالعات و مقررات بانکی

گروه بررسی و تطبیق مقررات

با استناد به بند (الف) ماده 9 «قانون برنامه پنج ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران»، بند (الف) ماده 37 و ماده 41 «قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران» ماده 30 «قانون پولی و بانکی کشور» و ماده 21 «قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور»، «دستورالعمل تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری» که از این پس به اختصار «دستورالعمل» نامیده می‌شود، به شرح ذیل تدوین گردید:

فصل اول- تعاریف

.....

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبري - نبش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

دیوان عدالت اداری

«فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا»

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری

دادنامه

شماره دادنامه : 140531390001390391

تاریخ تنظیم : 1405/06/03

شماره پرونده : 140431920000878872

شماره بایگانی شعبه : 0401946

فصل دوم- کلیات

.....

ماده 7 – تأسیس مؤسسه اعتباری در قالب شرکت سهامی عام و با رعایت ماده (4) این دستورالعمل و سایر قوانین و مقررات مربوط امکان پذیر می باشد.

.....

«دستورالعمل تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری» - که در 90 ماده و 15 تبصره در سی و ششمین جلسه مورخ 1404/5/14 به تصویب هیأت عالی بانک مرکزی رسیده است، پس از تاریخ تصویب آن در هیأت عالی بانک مرکزی جمهوری اسلامی لازم الاجرا می گردد.

- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران "

در پاسخ به شکایت مذکور، اداره دعاوی حقوقی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به موجب لایحه شماره 04/219544 مورخ 1404/8/28 توضیحاتی داده است که خلاصه آن به قرار زیر است:

"1- اصولاً اشخاص حقوقی در زمان ایجاد شخصیت خود، محدودیتی از نظر انتخاب نوع شخصیت (سهامی عام یا خاص، مسئولیت محدود، تضامنی و...) ندارند. اما زمانی که متقاضی انجام فعالیت بانکی یا دیگر فعالیت های نیازمند اخذ مجوز باشند، باید از مقررات حاکم در این خصوص پیروی نمایند.

2- بانک مرکزی در مقام تنظیم مقررات اجرایی می تواند بر اساس اقتضائات ساختاری و نهادی بخش پولی کشور، ضوابط اجرایی تأسیس مؤسسات اعتباری را به صورت مرحله ای و تدریجی تدوین و ابلاغ نماید. در همین رابطه، اگرچه در حال حاضر، برخلاف قوانین و مقررات مبسوط ناظر بر تأسیس شرکت در قالب شرکت سهامی عام، قوانین و مقررات ناظر بر تأسیس شرکت تعاونی عام و به طور خاص، «آیین نامه اجرایی نحوه تشکیل و نظارت بر شرکت های تعاونی سهامی عام» مصوب 1387/10/14 هیأت وزیران نوعاً مبهم و کلی بوده و همچنین برخلاف ساختار شرکت سهامی عام که دارای ظرفیت لازم برای دربرگیری نظام نظارتی، مالی و حاکمیت شرکتی بانک مرکزی است، فاقد ظرفیت های لازم برای تدوین مقررات مبسوطی در رابطه با تأسیس و فعالیت مؤسسات اعتباری

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبري - نبش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

«فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا»

شماره دادنامه : 140531390001390391

تاریخ تنظیم : 1405/06/03

شماره پرونده : 140431920000878872

شماره بایگانی شعبه : 0401946

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری

دادنامه

دیوان عدالت اداری

در چهارچوب الگوی نظارتی مطلوب بانک مرکزی می‌باشد، لیکن با مرتفع شدن ضعف مزبور در قوانین و مقررات، بانک مرکزی می‌تواند در آتیه نسبت به تدوین مقررات ناظر بر تأسیس و فعالیت مؤسسات اعتباری در قالب شرکت تعاونی سهامی عام نیز اقدام نماید. از سوی دیگر فلسفه وضع ماده قانونی مورد استناد شاکی ذیل قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی و تأکید قانونگذار بر لزوم فعالیت مؤسسات اعتباری تحت ساختار سهامی عام، به منظور پیشگیری از سلطه سهامداران بر مؤسسات اعتباری بوده است. در این راستا استفاده قانونگذار از لفظ «صرفاً» در ماده قانونی مورد استناد شاکی، دائر بر اختیار متقاضی در انتخاب نوع شخصیت حقوقی نبوده، بلکه مؤید لزوم تشکیل و فعالیت مؤسسات اعتباری در ساختار سهامی عام بوده که هدف قانونگذار با استفاده از قالب «شرکت سهامی عام» نیز محقق می‌گردد.

3- به موجب قاعده مسلم اصولی «اثبات شیء نفی ماعدا نمی‌کند»، تصریح دستورالعمل به قالب «شرکت سهامی عام» نافی امکان تأسیس مؤسسه اعتباری در سایر قالب‌های قانونی نبوده و در ماده مزبور نیز قرینه‌ای بر اراده حصر از جمله این‌که به عنوان مثال گفته شده باشد تأسیس مؤسسه اعتباری صرفاً در قالب شرکت سهامی عام امکان‌پذیر می‌باشد، وجود ندارد. مدنظر باشد درج قالب شرکت سهامی عام در دستورالعمل مورد اعتراض به منزله عدم امکان قانونی استفاده از قالب تعاونی سهامی عام نبوده، بلکه به این معنی است که در وضعیت کنونی بانک مرکزی به عنوان نهاد تنظیم‌گر درخصوص تأسیس و فعالیت مؤسسات اعتباری قالب شرکت سهامی عام مقررگذاری نموده است. بدیهی است در آینده در صورت تشخیص بانک مرکزی و در راستای تنظیم‌گری بازار پول، استفاده از قالب تعاونی سهامی عام نیز جهت تأسیس مؤسسه اعتباری امکان‌پذیر خواهد بود.

4- در رابطه با استناد به ماده (5) «آیین‌نامه نحوه تأسیس و اداره مؤسسات اعتباری غیردولتی» مصوب سال 1393 هیأت وزیران مبنی بر امکان تأسیس مؤسسه اعتباری در هر دو قالب شرکت سهامی عام و شرکت تعاونی سهامی عام، معروض می‌دارد که آیین‌نامه مزبور نسخ شده و از تیرماه سال 1400 «آیین‌نامه نحوه تأسیس و اداره مؤسسات اعتباری غیردولتی» جایگزین آن گردیده است. بر این اساس دستورالعمل لازم الاجرای فعلی، جایگزین آیین‌نامه اخیرالذکر می‌باشد.

با عنایت به موارد موصوف، تصویب دستورالعمل مورد شکایت کاملاً در حدود اختیارات قانونی و حاکمیتی هیأت عالی بانک مرکزی بوده است و هیچ‌گونه تخطی از قوانین و مقررات در تنظیم بخشنامه مورد اعتراض وجود ندارد، لذا صدور رأی شایسته مبنی بر رد شکایت مطروحه مورد استدعا است."

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبري - نبش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

دیوان عدالت اداری

«فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا»

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری

دادنامه

شماره دادنامه : 140531390001390391

تاریخ تنظیم : 1405/06/03

شماره پرونده : 140431920000878872

شماره بایگانی شعبه : 0401946

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ 1405/6/3 با حضور رییس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

در ماده 7 دستورالعمل تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری مصوب سی و ششمین جلسه هیأت عالی بانک مرکزی مورخ 1404/5/4 که مورد شکایت است مقرر گردیده که: «تأسیس مؤسسه اعتباری در قالب شرکت سهامی عام و با رعایت ماده (4) این دستورالعمل و سایر قوانین و مقررات مربوط امکان پذیر است» که هرچند بانک مرکزی در دفاعیات خویش تلویحاً پذیرفته است که تأسیس مؤسسه اعتباری در این قالب نافی امکان تأسیس مؤسسه در سایر قالب های قانونی نیست، لیکن نظر به این که قانونگذار در ماده یک قانون اصلاح قانون اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی مصوب 1397/3/22 (به شرح ماده 5 اصلاحی) درخصوص مؤسسات اعتباری به صراحت بیان داشته است که این مؤسسات صرفاً در قالب "شرکت سهامی عام" و "تعاونی سهامی عام" مجاز به تشکیل هستند و در مقررره مورد شکایت با ایجاد محدودیت، صرفاً یک قالب برای تأسیس و ایجاد مؤسسات اعتباری و آن هم "شرکت سهامی عام" پذیرفته شده است، لذا ماده (۷) دستورالعمل تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری مصوب سی و ششمین جلسه هیأت عالی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مورخ 1404/5/14 خلاف قانون و خارج از اختیار است و مستند به بند یک ماده 12 و ماده 88 قانون دیوان عدالت اداری مصوب سال 1392 ابطال می شود. با اعمال ماده 13 قانون دیوان عدالت اداری و تسری اثر ابطال مقررره مورد شکایت به زمان تصویب آن مخالفت شد. این رأی براساس ماده 93 قانون دیوان عدالت اداری (اصلاحی مصوب/1402/2/10) در رسیدگی و تصمیم گیری مراجع قضایی و اداری معتبر و ملاک عمل است./

احمد رضا عابدی

رییس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

امضای صادر کننده

تصویر برابر با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبري - نبش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

معاونت تنظیم‌گری و نظارت

مدیریت کل تنظیم مقررات

«دستورالعمل تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت

بر مؤسسات اعتباری»

اداره مطالعات و مقررات بانکی

پاییز ۱۴۰۵

بیتکالی

با استناد به بند الف ماده (۹) «قانون برنامه پنج ساله هفتم پیشرفت جمهوری اسلامی ایران»، بند «الف» ماده (۳۷) و ماده (۴۱) «قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران»، ماده (۳۰) «قانون پولی و بانکی کشور» و ماده (۲۱) «قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور»، «دستورالعمل تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری» که از این پس به اختصار «دستورالعمل» نامیده می‌شود، به شرح ذیل تصویب گردید:

«دستورالعمل تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری»

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- در این دستورالعمل اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

۱-۱- بانک مرکزی: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران؛

۱-۲- مؤسسه اعتباری: اشخاص حقوقی که با مجوز بانک مرکزی یا به موجب قانون، تحت عنوان بانک یا مؤسسه اعتباری غیربانکی به انجام عملیات بانکی مبادرت می‌نماید؛

۱-۳- عملیات بانکی: دریافت سپرده از اشخاص حقیقی یا حقوقی و اعطای تسهیلات یا ایجاد اعتبار؛

۱-۴- خدمات بانکی: مجموعه اقداماتی غیر از عملیات بانکی نظیر صدور ضمانت‌نامه و گشایش اعتبار اسنادی که مؤسسه اعتباری می‌تواند در چارچوب قوانین مربوط، به مشتریان ارائه دهد و در قبال آن، کارمزد دریافت کند؛

۱-۵- مؤسس / مؤسسين: اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط که با رعایت این دستورالعمل، ضوابط ابلاغی بانک مرکزی در خصوص تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر هر یک از انواع مؤسسه اعتباری و سایر قوانین و مقررات لازم‌الاجرا، اقدام به تأسیس مؤسسه اعتباری می‌نمایند؛

۱-۶- سرمایه پیشنهادی: سرمایه پیشنهاد شده توسط متقاضیان تأسیس مؤسسه اعتباری به مبلغ مندرج در طرح اساسنامه پیشنهادی که معادل حداقل سرمایه مورد نیاز برای تأسیس و فعالیت هر یک از انواع مؤسسات اعتباری یا بیشتر از آن است؛

۱-۷- موافقت اصولی: موافقت کتبی بانک مرکزی با درخواست اولیه متقاضیان تأسیس مؤسسه اعتباری برای تودیع سرمایه مؤسسه اعتباری نزد بانک مرکزی و انجام سایر تشریفات مربوط به تأسیس مؤسسه اعتباری؛

۱-۸- اجازه نامه اولیه: موافقت کتبی بانک مرکزی با تشکیل پرونده ثبتی توسط مؤسسه اعتباری در مرجع ثبت شرکتها؛

۱-۹- اجازه نامه تأسیس: موافقت کتبی بانک مرکزی با ثبت مؤسسه اعتباری در مرجع ثبت شرکتها؛

۱-۱۰- اجازه نامه فعالیت: موافقت کتبی بانک مرکزی با شروع فعالیت مؤسسه اعتباری؛

۱-۱۱- صلاحیت عمومی و حرفه ای: دارا بودن شرایط عمومی از جمله وثاقت و امانت و شرایط تخصصی لازم و همچنین صلاحیت فردی برای تصدی سمت عضویت در هیأت مدیره و هیأت عامل مؤسسه اعتباری در چارچوب ضوابطی که توسط بانک مرکزی ابلاغ می شود.

فصل دوم – کلیات

ماده ۲- مؤسسات اعتباری در قالب جامع، توسعه ای، تجاری، تخصصی، قرض الحسنه و مؤسسه پس انداز و تسهیلات مسکن به فعالیت می پردازند. ضوابط خاص ناظر بر تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر هر یک از انواع مؤسسات اعتباری مزبور توسط بانک مرکزی تهیه شده و پس از تأیید در هیأت عالی بانک مرکزی، به شبکه بانکی کشور ابلاغ می گردد.

ماده ۳- تأسیس و فعالیت مؤسسه اعتباری با رعایت این دستورالعمل و ضوابط ابلاغی بانک مرکزی در خصوص تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر هر یک از انواع مؤسسات اعتباری و اساسنامه ی مصوب آنها و در چارچوب قوانین و مقررات مربوط از جمله قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، قانون پولی و بانکی کشور، قانون عملیات بانکی بدون ربا، قانون اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی و اصلاحات آن و همچنین مصوبات هیأت عالی بانک مرکزی امکان پذیر است.

ماده ۴- تأسیس و فعالیت مؤسسه اعتباری دولتی با رعایت مفاد این دستورالعمل و همچنین اساسنامه، قوانین و مقررات خاص ناظر بر تأسیس و فعالیت مؤسسه اعتباری دولتی صورت می پذیرد.

ماده ۵- بانک مرکزی مرجع صدور موافقت اصولی و اجازه نامه های اولیه، تأسیس و فعالیت مؤسسه اعتباری است.

ماده ۶- اشتغال به عملیات بانکی / خدمات بانکی بدون دریافت اجازه‌نامه‌های مورد اشاره در این دستورالعمل از بانک مرکزی، ممنوع است. مرتکب، مشمول مجازات‌های مرتبط مقرر در قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران می‌شود.

ماده ۷- تأسیس مؤسسه اعتباری در قالب شرکت سهامی عام و با رعایت ماده (۴) این دستورالعمل و سایر قوانین و مقررات مربوط امکان‌پذیر می‌باشد. [حذف شده است].

ماده ۸- مراجع ثبت شرکت‌ها نمی‌توانند تقاضای تأسیس مؤسسه اعتباری را به ثبت برسانند، مگر آن‌که اجازه‌نامه تأسیس صادرشده توسط بانک مرکزی و رونوشت گواهی‌شده‌ی اساسنامه مربوط که به تصویب هیأت عالی بانک مرکزی رسیده است، ضمیمه‌ی تقاضای ثبت باشد.

ماده ۹- در مواردی که بانک مرکزی تشخیص دهد مؤسسين تعهدات لازم را انجام نداده‌اند و یا قادر به انجام تعهدات لازم و یا تأسیس و راه‌اندازی مؤسسه اعتباری نیستند و یا اطلاعات ناقص ارائه نموده‌اند، ضمن صدور اخطاریه برای مؤسسين، مهلتی چهار ماهه را برای انجام تعهدات آن‌ها تعیین می‌نماید. پس از انقضای مهلت مذکور و در صورت عدم اقدام لازم از سوی مؤسسين برای ایفای تعهدات خود، تقاضای تسلیم‌شده، کأن لم‌یکن تلقی شده و اجازه‌نامه‌های صادره لغو می‌شود.

ماده ۱۰- هرگاه بانک مرکزی تشخیص دهد که مؤسس / مؤسسين مؤسسه اعتباری به منظور اخذ موافقت اصولی، اجازه‌نامه‌های اولیه یا تأسیس مؤسسه اعتباری، اطلاعات کذب یا گمراه‌کننده و یا اسناد و مدارک جعلی و غیرمعتبر به بانک مرکزی ارائه نمایند و یا اطلاعاتی مؤثر را کتمان کنند، بانک مرکزی ضمن لغو موافقت اصولی و تمامی اجازه‌نامه‌های صادره، می‌تواند با مراجعه به مراجع صالحه‌ی قضایی، حسب مورد نسبت به شکایت حقوقی یا تعقیب کیفری آن‌ها اقدام نماید.

تبصره- اشخاص مذکور تا ده سال نمی‌توانند تقاضای جدیدی را برای تأسیس «اشخاص تحت نظارت» بانک مرکزی به شرح مندرج در قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ارائه نمایند.

ماده ۱۱- نحوه اخذ اجازه‌نامه تأسیس مؤسسه اعتباری مطابق با شیوه‌نامه‌ی ابلاغی بانک مرکزی است که متضمن شرایط و فهرست مدارک لازم برای اخذ اجازه‌نامه تأسیس مؤسسه اعتباری، چگونگی تسلیم درخواست اجازه‌نامه تأسیس، مراحل بررسی و صدور اجازه‌نامه و سایر موارد مربوط می‌باشد.

۱ - ماده (۷) به موجب دادنامه شماره ۱۴۰۵۳۱۳۹۰۰۱۳۹۰۳۹۱ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، از زمان صدور رأی مزبور، ابطال شده است.

تبصره- ضوابط مذکور از طریق درج در پایگاه اطلاع رسانی بانک مرکزی و در صورت لزوم به سایر روش‌ها، به اطلاع عموم رسانده می‌شود.

ماده ۱۲- مؤسسين مؤسسه اعتباری نسبت به کلیه اعمال و اقداماتی که به منظور تأسیس و به ثبت رساندن مؤسسه اعتباری انجام می‌دهند، مسئولیت تضامنی دارند.

فصل سوم - سرمایه مؤسسه اعتباری

ماده ۱۳- حداقل سرمایه مورد نیاز برای تأسیس و فعالیت هر یک از انواع مؤسسات اعتباری، با رعایت ضوابط ابلاغی بانک مرکزی در خصوص تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر هر یک از انواع مؤسسات اعتباری تعیین می‌شود.

ماده ۱۴- سرمایه پیشنهادی برای تأسیس مؤسسه اعتباری باید به صورت نقد و به پول رایج کشور پرداخت شود.

ماده ۱۵- سرمایه پیشنهادی برای تأسیس مؤسسه اعتباری، باید تماماً توسط مؤسسين تعهد شده و حداقل پنجاه درصد آن، پرداخت و قبل از تسلیم تقاضای تأسیس، نزد بانک مرکزی سپرده شده باشد.

ماده ۱۶- تأمین سرمایه مؤسسه اعتباری نباید به طور مستقیم و یا غیرمستقیم از محل تسهیلات دریافتی از بانک‌ها، مؤسسات اعتباری غیربانکی، صندوق‌های قرض‌الحسنه، شرکت‌های تعاونی اعتبار و سایر مؤسسات سپرده‌پذیر و شرکت‌های واسپاری (لیزینگ) تأمین شود.

ماده ۱۷- چنانچه مشخص شود آورده هر یک از مؤسسين به هر میزان به طور مستقیم و یا غیرمستقیم از محل تسهیلات دریافتی بانک‌ها، مؤسسات اعتباری غیربانکی، صندوق‌های قرض‌الحسنه، شرکت‌های تعاونی اعتبار و سایر مؤسسات سپرده‌پذیر و شرکت‌های واسپاری (لیزینگ) تأمین شده است، اشخاص مزبور با اعلام بانک مرکزی به مؤسسين از ترکیب مؤسسين حذف می‌گردند و لازم است ظرف یک ماه از تاریخ اعلام بانک مرکزی، اشخاص دیگری جایگزین آن‌ها شوند. در صورتی که مجموع آورده اشخاص حذف‌شده‌ی مذکور از ترکیب مؤسسين بیش از بیست درصد سرمایه پیشنهادی مؤسسين باشد، تقاضای تسلیم‌شده کلاً لم‌یکن تلقی شده و موافقت اصولی و اجازه‌نامه‌های صادره لغو خواهد شد.

فصل چهارم - شرایط مؤسسين

ماده ۱۸- مؤسسين مؤسسه اعتباری باید از شرایط زیر برخوردار باشند:

۱- ۱۸- توان تأمین سرمایه لازم برای تأسیس مؤسسه اعتباری؛

۲- ۱۸- نداشتن سابقه محکومیت کیفری مؤثر؛

۱۸-۳- نداشتن بدهی غیر جاری به بانکها، مؤسسات اعتباری غیر بانکی، صندوقهای قرض الحسنه، شرکت‌های تعاونی

اعتبار و سایر مؤسسات سپرده‌پذیر و شرکت‌های واسپاری (لیزینگ) در طول سه سال گذشته؛

۱۸-۴- شفاف بودن آورده مؤسسين از نظر منشأ؛

۱۸-۵- نداشتن سابقه چک برگشتی رفع سوءاثر نشده در نظام بانکی کشور؛

۱۸-۶- نداشتن بدهی قطعی مالیاتی / گمرکی بر اساس استعلام از سازمان امور مالیاتی کشور و گمرک جمهوری اسلامی

ایران و همچنین نداشتن تعهدات قطعی شده ایفان‌شده‌ی ارزی؛

۱۸-۷- نداشتن ممنوعیت از تأسیس مؤسسه اعتباری به موجب رأی قطعی و لازم‌الاجرای صادره از سوی هیأت انتظامی

بانک‌ها یا هیأت انتظامی بانک مرکزی؛

تبصره ۱- بانک مرکزی مرجع تشخیص یا احراز شرایط فوق و همچنین لزوم رعایت آن‌ها برای مؤسسينی که جزو دستگاه‌های حاکمیتی یا مؤسسات عمومی غیردولتی هستند، می‌باشد.

تبصره ۲- در مورد اشخاص حقوقی مؤسس، علاوه بر شرایط فوق، رعایت شرایط زیر نیز ضروری است:

الف- سپری شدن حداقل پنج سال از تاریخ فعالیت آن‌ها؛

ب- هر شخص حقیقی یا حقوقی که دارنده‌ی بیش از پنجاه درصد سهام یا سرمایه اشخاص حقوقی مؤسس باشد نیز باید در طول سه سال گذشته، فاقد بدهی غیر جاری به بانکها، مؤسسات اعتباری غیر بانکی، صندوقهای قرض الحسنه، شرکت‌های تعاونی اعتبار و سایر مؤسسات سپرده‌پذیر و شرکت‌های واسپاری (لیزینگ) باشد؛

ج- هر شخص حقوقی که بیش از پنجاه درصد سهام و یا سرمایه‌ی دارای حق رأی آن، به طور مستقیم متعلق به هر یک از مؤسسين باشد، نباید در طول سه سال گذشته، بدهی غیر جاری به بانکها، مؤسسات اعتباری غیر بانکی، صندوقهای قرض الحسنه، شرکت‌های تعاونی اعتبار و سایر مؤسسات سپرده‌پذیر و شرکت‌های واسپاری (لیزینگ) داشته باشد؛

د- هر شخص حقوقی که بیش از پنجاه درصد سهام و یا سرمایه‌ی دارای حق رأی آن، به طور مستقیم متعلق به سهامدار هر یک از مؤسسين باشد، باید در طول سه سال گذشته، فاقد بدهی غیر جاری به بانکها، مؤسسات اعتباری غیر بانکی، صندوقهای قرض الحسنه، شرکت‌های تعاونی اعتبار و سایر مؤسسات سپرده‌پذیر و شرکت‌های واسپاری (لیزینگ) باشد؛

ماده ۱۹- سقف مجاز تملک سهام مؤسسه اعتباری و ضمانت اجرای تخلف از آن، مطابق با قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی و اصلاحات آن و سایر قوانین و مقررات لازم‌الاجرا و ضوابط ابلاغی بانک مرکزی در این خصوص می‌باشد.

فصل پنجم - موافقت اصولی

ماده ۲۰- متقاضیان تأسیس مؤسسه اعتباری باید درخواست اولیه خود را به همراه مدارک ذیل به بانک مرکزی ارائه دهند:

۲۰-۱- فهرست اسامی متقاضیان و مجموع آوردهی آنها که حداقل معادل نصف سرمایه‌ی پیشنهادی است و میزان آورده

هر یک از متقاضیان به تفکیک؛

۲۰-۲- مدارک هویتی متقاضیان؛

۲۰-۳- اظهارنامه متقاضیان، مطابق با فرم نمونه بانک مرکزی؛

۲۰-۴- یک نسخه از اساسنامه و صورت‌های مالی سه سال گذشته اشخاص حقوقی متقاضی؛

۲۰-۵- طرح اساسنامه پیشنهادی متقاضیان مطابق با اساسنامه نمونه هر یک از انواع مؤسسات اعتباری ابلاغی بانک

مرکزی؛

۲۰-۶- برنامه عملیاتی مطابق با چارچوب تعیین شده توسط بانک مرکزی؛

۲۰-۷- مستندات مربوط به منشأ تأمین سرمایه؛

۲۰-۸- سایر مدارکی که در شیوه‌نامه‌ی ابلاغی بانک مرکزی تعیین و اعلام می‌شود.

تبصره- در مورد اشخاص حقوقی متقاضی، ارائه صورت‌های مالی تلفیقی در مواردی که تهیه آنها طبق استانداردهای حسابداری لازم تشخیص داده شده باشد، ضروری است.

ماده ۲۱- بانک مرکزی پس از دریافت تمامی مدارک لازم، احراز صلاحیت متقاضیان اعم از متقاضیانی که در صورت تأسیس مؤسسه اعتباری، مصداق سهامدار مؤثر موضوع بند «ش» ماده یک قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باشند یا نباشند از طریق بررسی شرایط آنها از حیث انطباق با الزامات قانونی و همچنین تأیید برنامه عملیاتی و تأیید انطباق کلی طرح اساسنامه پیشنهادی با اساسنامه نمونه هر یک از انواع مؤسسات اعتباری ابلاغی بانک مرکزی، نسبت به صدور موافقت اصولی که به تأیید رئیس کل بانک مرکزی رسیده است، اقدام می‌نماید.

ماده ۲۲- چنانچه متقاضیان دارای شرایط مورد نظر بانک مرکزی نباشند، بانک مرکزی صرفاً برای یک بار مراتب را به طور مکتوب جهت انجام اصلاحات لازم به آنها اعلام می‌نماید. در صورتی که متقاضیان ظرف دو ماه پس از تاریخ اعلام بانک مرکزی، نسبت به رفع کامل

ایرادات و نواقص اقدام نمایند، تقاضای تسلیم شده کان لم یکن تلقی خواهد شد. در هر حال، در صورت مخالفت بانک مرکزی، لازم است مراتب با ذکر دلایل به متقاضیان اعلام شود.

فصل ششم – فرآیند صدور اجازه نامه ها

الف – اجازه نامه اولیه

ماده ۲۳- ظرف دو ماه از تاریخ صدور موافقت اصولی، مؤسسين مؤسسه اعتباری موظفند ضمن تعهد تمام سرمایه پیشنهادی مؤسسه اعتباری نزد بانک مرکزی، تمام سهم خود از سرمایه پیشنهادی که حداقل معادل پنجاه درصد سرمایه مزبور است را به عنوان آوردهی مؤسسين، نزد بانک مرکزی تودیع نموده و تقاضای تأسیس مؤسسه اعتباری را به بانک مرکزی تسلیم نمایند. در غیر این صورت، موافقت اصولی صادره از درجه اعتبار ساقط می شود.

ماده ۲۴- بانک مرکزی موظف است ظرف دو ماه نسبت به بررسی منشأ تأمین وجوه تودیع شدهی مؤسسين از حیث انطباق آن با الزامات قانونی از جمله مقررات ناظر بر مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم اقدام نماید.

ماده ۲۵- در صورتی که بانک مرکزی، منشأ تأمین وجوه تودیع شدهی مؤسسين را مطابق با الزامات قانونی تشخیص دهد، طرح اساسنامه پیشنهادی مؤسسين را برای تصویب، به هیأت عالی بانک مرکزی ارایه می نماید.

ماده ۲۶- پس از تصویب طرح اساسنامه در هیأت عالی بانک مرکزی، تغییر ترکیب مؤسسين و یا اعلام انصراف هر یک از آنها، منوط به موافقت بانک مرکزی خواهد بود.

ماده ۲۷- در صورت موافقت بانک مرکزی با تغییر هر یک از مؤسسين، مؤسسين موظفند ظرف دو ماه از تاریخ ابلاغ موافقت بانک مرکزی به مؤسسين، اشخاص دیگری را به عنوان مؤسسين جدید معرفی نمایند. پس از این که مؤسسين جدید، سهم خود از سرمایه پیشنهادی را تودیع نمودند، آوردهی مؤسسين انصرافی به آنها مسترد می گردد.

تبصره ۱- به جای معرفی مؤسسين جدید، مؤسسين باقی مانده می توانند با موافقت بانک مرکزی، نسبت به پرداخت آوردهی مؤسس یا مؤسسينی که اعلام انصراف کرده و آوردهی خود از سرمایه تودיעی را مسترد داشته اند، اقدام نمایند.

تبصره ۲- تأمین سرمایهی مؤسسه اعتباری توسط مؤسسين جدید یا پرداخت آوردهی مؤسسين انصرافی توسط سایر مؤسسين، با رعایت قوانین و مقررات مربوط به حدود مجاز تملک سهام و سرمایهی مؤسسات اعتباری صورت می پذیرد.

ماده ۲۸- بانک مرکزی موظف است آورده‌ی مؤسسات جدید یا آورده‌ی جدید پرداخت‌شده توسط مؤسسات به جای مؤسسات انصرافی را از حیث انطباق منشأ تأمین آن با الزامات قانونی بررسی نماید.

ماده ۲۹- در صورت عدم معرفی مؤسس یا مؤسسات جدید به جای مؤسسات انصرافی از سوی سایر مؤسسات در مهلت تعیین‌شده و یا عدم موافقت بانک مرکزی با معرفی مؤسس یا مؤسسات جدید و یا عدم موافقت بانک مرکزی با پرداخت سهم مؤسس یا مؤسسات منصرف توسط سایر مؤسسات، بانک مرکزی موافقت اصولی صادره را لغو کرده و ضمن توقف فرآیند بررسی تقاضای تأسیس مؤسسه اعتباری، وجوه تودיעی مؤسسات را مسترد می‌نماید.

تبصره- مؤسسات انصرافی یا سایر مؤسسات که مؤسسات جدیدی را به جای مؤسسات انصرافی معرفی نکرده یا سرمایه‌ی مستردشده توسط مؤسسات انصرافی را پرداخت نکرده‌اند، تا پنج سال نمی‌توانند به اتفاق یکدیگر یا با سایر اشخاص، تقاضای جدیدی برای تأسیس مؤسسه اعتباری به بانک مرکزی تسلیم کنند.

ماده ۳۰- بانک مرکزی پس از احراز تودیع تمام آورده‌ی مؤسسات و بررسی و تأیید منشأ تأمین وجوه تودیع‌شده‌ی مؤسسات از حیث انطباق آن با الزامات قانونی و تصویب طرح اساسنامه پیشنهادی مؤسسات در هیأت عالی بانک مرکزی متضمن موافقت با صدور اجازه‌نامه اولیه مؤسسه اعتباری، نسبت به صدور اجازه‌نامه اولیه برای مؤسسات به منظور تشکیل پرونده ثبتی و انجام مقدمات مربوط به تأمین مابقی سرمایه از طریق پذیرهنویسی عمومی اقدام می‌نماید.

ب- اجازه‌نامه تأسیس

ماده ۳۱- مؤسسات موظفند ظرف سه ماه از تاریخ صدور اجازه‌نامه اولیه، طرح اعلامیه پذیرهنویسی سهام برای تأمین مابقی سرمایه پیشنهادی مؤسسه اعتباری که به امضای کلیه‌ی مؤسسات رسیده را به بانک مرکزی تسلیم کنند. در غیر این صورت، بانک مرکزی اجازه‌نامه اولیه و موافقت اصولی را لغو می‌نماید.

ماده ۳۲- بانک مرکزی پس از وصول طرح اعلامیه پذیرهنویسی، باید مراتب را ظرف یک ماه مورد بررسی قرار داده و نتیجه را به مؤسسات اعلام نماید.

ماده ۳۳- مؤسسات موظفند پس از تأیید طرح اعلامیه پذیرهنویسی توسط بانک مرکزی، ظرف یک ماه و با امکان تمدید آن به مدت یک ماه دیگر با موافقت بانک مرکزی، نسبت به انجام پذیرهنویسی با رعایت سایر تشریفات قانونی لازم‌الاجرا اقدام کنند.

ماده ۳۴- پس از انجام پذیرهنویسی، مؤسسين مكلفند ظرف يك ماه، فهرست پذيرهنويسان و تعداد سهام هر يك از آنها را به بانک مرکزی اعلام نمایند.

تبصره- تعهد سرمايه مؤسسه اعتباری توسط پذيرهنويسان ممنوع بوده و سهم پذيرهنويسان از سرمايه بايد تماماً به طور نقدی پرداخت گردد. در صورتی که بخشی از سرمايه‌ای که مقرر بوده توسط پذيرهنويسان تأمین و پرداخت شود، از طریق پذيرهنويسی تأمین و پرداخت نشود، مؤسسين موظفند ظرف سه ماه پس از اعلام بانک مرکزی، با رعایت حدود سقف مجاز تملك سهام مؤسسه اعتباری وفق قوانین و مقررات لازم‌الاجرا و ضوابط ابلاغی بانک مرکزی، معادل قسمت پذيرهنويسی نشده را رأساً نزد بانک مرکزی تودیع نمایند. در غير این صورت، بانک مرکزی موافقت اصولی و اجازه‌نامه اولیه را لغو کرده و وجوه توديعی مؤسسين را مسترد می‌کند.

ماده ۳۵- پس از آن که منشأ سرمايه‌ی تأمین شده توسط پذيرهنويسان و منشأ سرمايه‌ی تأمین شده توسط مؤسسين به جای آن بخش از سرمايه که از طریق پذيرهنويسی تأمین و پرداخت نشده و همچنین صلاحیت پذيرهنويسان از حیث انطباق با الزامات قانونی، در صورت ضرورت حسب تشخیص بانک مرکزی، مورد بررسی و تأیید قرار گرفت و پذيرهنويسی و تأمین شدن سرمايه به تأیید بانک مرکزی رسید، مؤسسين موظفند افراد پیشنهادی برای تصدی سمت‌های عضو هیأت مدیره را وفق ضوابط ابلاغی بانک مرکزی در خصوص نحوه‌ی احراز و لغو تأییدیه‌ی صلاحیت عمومی و حرفه‌ای مدیران مؤسسات اعتباری و به تعداد دو برابر تعداد اعضای هیأت مدیره مقرر در اساسنامه همراه با مدارک و مستندات لازم برای احراز صلاحیت هر يك از آنها، به بانک مرکزی تسلیم نمایند.

ماده ۳۶- در صورت عدم احراز صلاحیت اشخاص پیشنهادی برای تصدی سمت‌های عضو هیأت مدیره، مؤسسين موظفند ظرف مهلت اعلامی بانک مرکزی و با رعایت مفاد لایحه اصلاح قسمتی از قانون تجارت و ترتیبات مذکور در این دستورالعمل و ضوابط ابلاغی بانک مرکزی در خصوص نحوه‌ی احراز و لغو تأییدیه‌ی صلاحیت عمومی و حرفه‌ای مدیران مؤسسات اعتباری، نسبت به معرفی داوطلبان دیگری اقدام نمایند.

ماده ۳۷- در صورت صدور تأییدیه‌ی صلاحیت عمومی و حرفه‌ای داوطلبان تصدی سمت مدیریتی توسط بانک مرکزی، مؤسسين موظفند نسبت به برگزاری مجمع عمومی مؤسس اقدام نمایند تا تشریفات موضوع ماده (۱۷) «لایحه اصلاح قسمتی از قانون تجارت» مانند تصویب اساسنامه‌ی مؤسسه اعتباری، انتخاب اعضای هیأت مدیره و بازرسی قانونی و حسابرس مستقل مؤسسه اعتباری توسط مجمع عمومی مؤسس، قبول کتبی سمت توسط اعضای هیأت مدیره و بازرسی قانونی و حسابرس مستقل و متعاقباً صدور احکام مربوطه توسط مؤسسه اعتباری انجام پذیرد.

ماده ۳۸- نماینده مجمع عمومی مؤسس موظف است نسخه‌ای از صورت جلسه مجمع عمومی مؤسس را به انضمام اساسنامه‌ی مورد تأیید هیأت عالی بانک مرکزی که در مجمع عمومی مؤسس نیز مصوب شده و همچنین اعلامیه قبولی اعضای هیأت مدیره و بازرس قانونی و حسابرس مستقل، به بانک مرکزی تسلیم نمایند.

ماده ۳۹- بانک مرکزی پس از دریافت اساسنامه مصوب مجمع عمومی مؤسس، دریافت اعلامیه کتبی قبولی سمت توسط اعضای هیأت مدیره و بازرس قانونی و حسابرس مستقل، تأیید انتخاب اعضای هیأت مدیره از بین داوطلبان تأیید صلاحیت شده و احراز تودیع صددرد سرمایه مؤسسه اعتباری، نسبت به صدور اجازه نامه تأسیس با تأیید رئیس کل بانک مرکزی اقدام می نماید.

ماده ۴۰- صدور اجازه نامه تأسیس صرفاً به منظور ثبت مؤسسه اعتباری در مرجع ثبتی بوده و شروع فعالیت مؤسسه اعتباری، منوط به اخذ اجازه نامه فعالیت از بانک مرکزی می باشد.

ماده ۴۱- مدت اعتبار اجازه نامه تأسیس صادره توسط بانک مرکزی، حداکثر شش ماه پس از صدور آن است مگر آن که به دلایل خاص، مدت دیگری در آن قید شده یا این که اجازه نامه مربوط از طرف بانک مرکزی تمدید شده باشد. مؤسسين موظفند ظرف این مدت، نسبت به ثبت مؤسسه اعتباری در مراجع ثبتی و انجام اقدامات لازم برای اخذ اجازه نامه فعالیت از بانک مرکزی اقدام نمایند.

ج- اجازه نامه فعالیت

ماده ۴۲- پس از ثبت مؤسسه اعتباری در مرجع ثبتی، تمامی سرمایه سپرده شده نزد بانک مرکزی به مؤسسه اعتباری مسترد می گردد.

ماده ۴۳- هیأت مدیره مؤسسه اعتباری موظف است پس از ثبت مؤسسه اعتباری در مرجع ثبتی، نسبت به تمهید موارد لازم برای آغاز فعالیت مؤسسه اعتباری از جمله تدارک محل فعالیت، تأمین نیروی انسانی و فراهم آوردن تجهیزات مورد نیاز برای استقرار سامانه بانکداری متمرکز اقدام نماید.

ماده ۴۴- هیأت مدیره مؤسسه اعتباری موظف است در طول دوره‌ی زمانی ثبت مؤسسه اعتباری در مرجع ثبتی و انجام اقدامات لازم برای اخذ اجازه نامه فعالیت از بانک مرکزی، داوطلبان تصدی آن دسته از سمت های عضو هیأت عامل مؤسسه اعتباری که بررسی و احراز صلاحیت عمومی و حرفه ای آنها توسط بانک مرکزی، حسب قوانین و مقررات لازم الاجرا و ضوابط ابلاغی بانک مرکزی ضروری است را همراه با مدارک و مستندات لازم، به بانک مرکزی معرفی نماید.

تبصره- در صورت عدم احراز صلاحیت عمومی و حرفه‌ای اشخاص پیشنهادی برای تصدی سمت‌های عضو هیأت‌عامل مؤسسه اعتباری موضوع این ماده، هیأت مدیره موظف است ظرف یک‌ماه با رعایت مفاد لایحه اصلاح قسمتی از قانون تجارت و ترتیبات مذکور در این دستورالعمل، نسبت به معرفی فرد یا افراد دیگری اقدام نماید.

ماده ۴۵- بانک مرکزی پس از ثبت مؤسسه اعتباری در مرجع ثبتی و دریافت اساسنامه ثبت‌شده، آگهی ثبت در روزنامه رسمی و سایر مدارک لازم و دریافت نامه‌ی کتبی متضمن اسامی صاحبان امضای مجاز و همچنین حصول اطمینان از تحقق موارد لازم برای آغاز فعالیت مؤسسه اعتباری و احراز صلاحیت اعضای هیأت‌عامل مؤسسه اعتباری وفق ضوابط ابلاغی بانک مرکزی و با اخذ تأییدیه از معاون تنظیم‌گری و نظارت بانک مرکزی، نسبت به صدور اجازه‌نامه فعالیت اقدام می‌نماید.

ماده ۴۶- ثبت مؤسسه اعتباری در مرجع ثبتی، مجوز شروع فعالیت مؤسسه اعتباری نبوده و مؤسسه اعتباری پیش از اخذ اجازه‌نامه فعالیت، مجاز به انجام هیچ‌گونه عملیات / خدمات بانکی نمی‌باشد.

ماده ۴۷- در صورتی که مؤسسه اعتباری پیش از اخذ اجازه‌نامه فعالیت، مبادرت به انجام عملیات / خدمات بانکی نماید، بانک مرکزی موظف است ضمن لغو موافقت اصولی و سایر اجازه‌نامه‌های صادره، فعالیت مؤسسه اعتباری را با همکاری مراجع ذی‌صلاح از جمله فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و مراجع قضایی موضوع مواد (۳۵) و (۳۶) «قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران» و سایر قوانین و مقررات لازم‌الاجرا، متوقف نماید.

ماده ۴۸- پس از صدور اجازه‌نامه فعالیت، مدیرعامل مؤسسه اعتباری موظف است تاریخ شروع رسمی فعالیت مؤسسه اعتباری را به صورت مکتوب و قبل از آغاز فعالیت، به بانک مرکزی اعلام نماید.

ماده ۴۹- مؤسسه اعتباری باید حداکثر ظرف یک سال از تاریخ صدور اجازه‌نامه فعالیت، فعالیت خود را آغاز نماید.

ماده ۵۰- چنانچه مؤسسه اعتباری ظرف یک سال از تاریخ صدور اجازه‌نامه فعالیت، فعالیت خود را آغاز ننماید، بانک مرکزی موظف است اقدامات لازم برای لغو موافقت اصولی و اجازه‌نامه‌های صادره را در چارچوب مقررات مربوط انجام دهد.

فصل هفتم - نحوه اداره

الف- مدیران مؤسسه اعتباری

ماده ۵۱- مسئولیت سیاست‌گذاری و نظارت بر نحوه اداره، حسن اجرای قوانین و مقررات و مدیریت ریسک مؤسسه اعتباری بر عهده هیأت مدیره می‌باشد.

ماده ۵۲- مدیرعامل، قائم مقام و معاونین مدیرعامل که اعضای هیأت عامل مؤسسه اعتباری را تشکیل می دهند، باید به صورت تمام وقت در مؤسسه اعتباری اشتغال داشته باشند.

ماده ۵۳- حدود وظایف و اختیارات، مدت تصدی و حق الزحمه اعضای هیأت عامل توسط هیأت مدیره تعیین می شود.

ماده ۵۴- مدیرعامل که از میان اشخاص حقیقی توسط هیأت مدیره مؤسسه اعتباری انتخاب می شود، به عنوان بالاترین مقام اجرایی مؤسسه اعتباری، اداره امور اجرایی مؤسسه اعتباری را بر عهده دارد.

ماده ۵۵- مدیرعامل یک نفر راجه عنوان قائم مقام و یک یا چند نفر راجه عنوان معاون مدیرعامل که قبلاً انتخاب نمان به تأیید هیأت مدیره رسیده باشد، منصوب می کند.

ماده ۵۶- انتخاب اعضای هیأت مدیره و اعضای هیأت عامل مؤسسه اعتباری و تمدید دوره مسئولیت آنها، نحوه تعیین و تکمیل تعداد اعضای هیأت مدیره و هیأت عامل مؤسسه اعتباری در صورتی که به هر دلیل، تعداد اعضای هیأت مدیره مؤسسه اعتباری از حد نصاب مقرر کمتر شده یا اعضای هیأت عامل از سمت خود منتزع گردند و همچنین لغو تأییدیه صلاحیت عمومی و حرفه ای و سلب صلاحیت هر یک از اعضای هیأت مدیره و اعضای هیأت عامل، در چارچوب ضوابط ابلاغی بانک مرکزی در خصوص شرایط و نحوه احراز و لغو صلاحیت عمومی و حرفه ای اعضای هیأت مدیره و اعضای هیأت عامل مؤسسه اعتباری و سلب صلاحیت آنها و سایر قوانین و مقررات لازم الاجرا می باشد.

ماده ۵۷- در صورت لغو تأییدیه صلاحیت عمومی و حرفه ای هر یک از اعضای هیأت مدیره یا هیأت عامل توسط بانک مرکزی، عضو مذکور منعزل تلقی شده و ادامه تصدی آنها ممنوع و مشمول مجازات های قانونی و انتظامی می باشد.

ب - حداقل الزامات ناظر بر ساختار

ماده ۵۸- انتخاب اعضای هیأت عامل مؤسسه اعتباری از میان اعضای هیأت مدیره، مشروط به رعایت مفاد این دستورالعمل و ضوابط ابلاغی بانک مرکزی ناظر بر حاکمیت شرکتی و نحوه احراز و لغو تأییدیه صلاحیت عمومی و حرفه ای مدیران مؤسسات اعتباری، مجاز است.

ماده ۵۹- تمام اعضای هیأت مدیره باید موظف و تمام وقت باشند. اجرایی و غیراجرایی بودن اعضای هیأت مدیره، تابع ضوابط ابلاغی بانک مرکزی ناظر بر حاکمیت شرکتی و سایر ضوابط مربوطه می باشد.

ماده ۶۰- هیأت مدیره مؤسسه اعتباری موظف است در چارچوب ضوابط ابلاغی بانک مرکزی ناظر بر حاکمیت شرکتی، کمیته های ذیل هیأت مدیره را تشکیل داده و نحوه فعالیت آنها را تعیین کرده و به مورد اجرا گذارد.

فصل هشتم - مقررات ناظر بر فعالیت

ماده ۶۱- مؤسسه اعتباری پس از دریافت اجازه نامه فعالیت از بانک مرکزی می تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط به حوزه ی پولی و بانکی کشور، قوانین و مقررات ناظر بر مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم و ضوابط ابلاغی بانک مرکزی در خصوص تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر هر یک از انواع مؤسسه اعتباری و اساسنامه ی آن ها فعالیت نماید.

تبصره- انجام عملیات ارزی و سایر اموری که منوط به اخذ مجوز جداگانه از بانک مرکزی می باشد، تابع ضوابط خاص خود است.

ماده ۶۲- هرگاه زیان انباشته مؤسسه اعتباری از پنجاه درصد مجموع سرمایه ثبت شده مؤسسه اعتباری بیشتر شود، هیأت مدیره مؤسسه اعتباری مکلف است بلافاصله مجمع عمومی فوق العاده صاحبان سهام را دعوت کند تا در خصوص انحلال یا بقای مؤسسه اعتباری تصمیم گیری نمایند. در صورتی که مجمع عمومی فوق العاده رأی به انحلال ندهد، باید در همان جلسه، در خصوص یکی از موارد ذیل اتخاذ تصمیم نماید:

۶۲- ۱- افزایش سرمایه حداقل به میزان زیان های وارده؛

۶۲- ۲- کاهش سرمایه به میزان سرمایه موجود مشروط بر آن که سرمایه فعلی کمتر از حداقل سرمایه مورد نیاز برای تأسیس و

فعالیت مؤسسه اعتباری نباشد؛

۶۲- ۳- تبدیل مؤسسه اعتباری به یکی دیگر از انواع مؤسسات اعتباری که تأسیس و فعالیت آن به سرمایه کمتری نیاز دارد

پس از اخذ مجوز از هیأت عالی بانک مرکزی.

تبصره ۱- هرگاه پس از کسر زیان انباشته به هر میزان از سرمایه ثبتی مؤسسه اعتباری، سرمایه ثبتی پس از کسر زیان انباشته از حداقل سرمایه مورد نیاز برای تأسیس و فعالیت مؤسسه اعتباری کمتر شود، مجمع عمومی فوق العاده مکلف است در مورد افزایش سرمایه به میزان اعلامی بانک مرکزی یا تبدیل مؤسسه اعتباری به نوع دیگری از مؤسسات اعتباری که حداقل سرمایه مورد نیاز آن کمتر است، تصمیم گیری نماید.

تبصره ۲- در صورت تصمیم مجمع مزبور به انحلال مؤسسه اعتباری، تقاضای انحلال به همراه مصوبه مجمع در این خصوص، باید به بانک مرکزی ارائه گردد.

تبصره ۳- در صورتی که نسبت کفایت سرمایه مؤسسه اعتباری از حدود مقرر در ضوابط ابلاغی بانک مرکزی کمتر شود، بانک مرکزی در چارچوب «قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران» و سایر قوانین و مقررات موضوعه و حسب مورد، اقدامات نظارتی از قبیل اقدامات اصلاحی، تعیین هیأت سرپرستی موقت یا گزیر را در خصوص آن اعمال می نماید.

ماده ۶۳- مؤسسه اعتباری در مقابل خساراتی که در اثر عملیات آن متوجه مشتریان می شود، مسئول و متعهد جبران می باشد. اعضای هیأت مدیره، مدیرعامل و سایر اعضای هیأت عامل مؤسسه اعتباری نیز مسئول جبران خساراتی می باشند که به علت تخلف هر یک از آنها از قوانین و مقررات مربوط و یا اساسنامه مؤسسه اعتباری به صاحبان سهام و یا مشتریان وارد می شود.

ماده ۶۴- اعطای تسهیلات و یا قبول تعهدات توسط مؤسسه اعتباری، منوط به اخذ وثیقه و تأمین کافی و مناسب به تشخیص مؤسسه اعتباری می باشد مگر آن که در سایر قوانین و مقررات لازم الاجرا، به اخذ وثیقه خاصی ملزم شده باشد.

ماده ۶۵- خرید سهام مؤسسه اعتباری توسط همان مؤسسه اعتباری یا سایر مؤسسات اعتباری و اشخاص حقوقی تابعه و وابسته ی مؤسسه اعتباری و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی، تابع قوانین و مقررات لازم الاجرا می باشد.

ماده ۶۶- هر سال بخشی از سود ویژه سالانه مؤسسه اعتباری که نباید از پانزده درصد آن، کمتر و از بیست درصد آن بیشتر باشد، باید مطابق با ضوابط بانک مرکزی، به عنوان اندوخته قانونی نگهداری شود. اندوخته قانونی پس از آن که به میزان سرمایه رسید، اختیاری است.

ماده ۶۷- مؤسسه اعتباری موظف است در هر سال، بخشی از سود ویژه سالانه را به میزانی که بانک مرکزی تعیین می نماید، به عنوان اندوخته احتیاطی نگهداری کند.

ماده ۶۸- انجام تبلیغات توسط مؤسسه اعتباری دارای اجازه نامه ی فعالیت، با رعایت ضوابط ابلاغی بانک مرکزی مجاز است.

فصل نهم - نظارت

ماده ۶۹- مؤسسه اعتباری موظف است ضوابط ابلاغی بانک مرکزی به ویژه مقررات و نسبت های احتیاطی و نظارتی از جمله کفایت سرمایه، تسهیلات و تعهدات کلان، مقررات تسهیلات و تعهدات اشخاص مرتبط، مقررات ناظر بر سرمایه گذاری، الزامات نقدینگی، مقررات ناظر بر طبقه بندی دارایی ها و ذخیره گیری و مقررات ناظر بر وضعیت باز ارزی را رعایت نماید.

ماده ۷۰- مؤسسه اعتباری موظف است سامانه‌های اطلاعاتی و عملیاتی داخلی خود را به گونه‌ای ایجاد نماید که هرگونه اطلاعات و آمار مورد نیاز بانک مرکزی اعم از مالی یا غیرمالی را به صورت ادواری یا موردی و انفرادی یا تلفیقی، ظرف مهلت‌های اعلامی و مطابق الگوی ابلاغی بانک مرکزی، در اختیار بانک مرکزی قرار دهد.

ماده ۷۱- مؤسسه اعتباری موظف است در صندوق ضمانت سپرده‌ها عضویت داشته و کلیه شرایط و ضوابط آن را رعایت نماید.

ماده ۷۲- تشخیص موارد تخلف از مفاد این دستورالعمل با بانک مرکزی است و با متخلفین مطابق قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سایر قوانین و مقررات مربوط رفتار می‌شود.

فصل دهم – بازرسی قانونی و حسابرسی مستقل

ماده ۷۳- بازرسی قانونی اصلی و بازرسی قانونی علی‌البدل مؤسسه اعتباری در هر سال باید از میان مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران و مورد تأیید بانک مرکزی و در چارچوب قوانین و مقررات لازم‌الاجرا از جمله ضوابط ناظر بر مؤسسات حسابرسی منتخب بانک مرکزی انتخاب شود.

ماده ۷۴- بازرسی قانونی اصلی مؤسسه اعتباری به عنوان حسابرسی مستقل اصلی و بازرسی قانونی علی‌البدل مؤسسه اعتباری به عنوان حسابرسی مستقل علی‌البدل مؤسسه اعتباری انتخاب می‌شود.

ماده ۷۵- مؤسسه اعتباری نمی‌تواند بازرسی قانونی و حسابرسی را که برای چهار سال متوالی، بازرسی و حسابرسی آن را بر عهده داشته است، برای سال بعد آن به عنوان بازرسی یا حسابرسی انتخاب نماید.

تبصره- چنانچه سازمان حسابرسی به عنوان بازرسی یا حسابرسی مؤسسه اعتباری تعیین شده باشد، از شمول قاعده فوق مستثنی است.

فصل یازدهم – لغو اجازه نامه تأسیس، انحلال، ورشکستگی و تصفیه

ماده ۷۶- در صورتی که وفق مواد (۲۳) و (۲۴) قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، با رأی قطعی شده‌ی هیأت انتظامی بانک مرکزی یا تصمیم معاون تنظیم‌گری و نظارت بانک مرکزی که مورد موافقت هیأت عالی قرار گرفته، اجازه‌نامه تأسیس یا فعالیت مؤسسه اعتباری لغو شود، مجمع عمومی فوق‌العاده‌ی مؤسسه اعتباری نسبت به انجام تشریفات قانونی مربوط به انحلال مؤسسه اعتباری اقدام خواهد نمود.

ماده ۷۷- انحلال مؤسسه اعتباری در حال گزیر، با پیشنهاد مدیر گزیر (صندوق ضمانت سپرده‌ها) در چارچوب قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و تأیید و موافقت هیأت عالی بانک مرکزی صورت می‌پذیرد.

ماده ۷۸- انحلال اختیاری مؤسسه اعتباری موکول به طی مراحل قانونی و تعیین تکلیف نحوه بازپرداخت انواع سپرده‌ها و اعلام قبلی و مکتوب به بانک مرکزی و کسب موافقت هیأت عالی بانک مرکزی می‌باشد.

ماده ۷۹- هرگاه مؤسسه اعتباری پس از انجام تشریفات قانونی مربوطه منحل گردد، مدیران تصفیه مؤسسه اعتباری منحل‌شده، با پیشنهاد رییس کل بانک مرکزی و تأیید هیأت عالی بانک مرکزی تعیین می‌شود. تمامی مراحل تصفیه مؤسسه اعتباری، در چارچوب قوانین و مقررات مربوط و با راهبری و نظارت بانک مرکزی انجام می‌شود.

ماده ۸۰- در صورت ورشکستگی مؤسسه اعتباری، تصفیه آن با نظارت بانک مرکزی و با رعایت قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، قانون پولی و بانکی کشور، مقررات ناظر بر ورشکستگی در قانون تجارت، ضوابط صندوق ضمانت سپرده‌ها و سایر قوانین و مقررات لازم‌الاجرا انجام می‌شود.

فصل دوازدهم - ادغام و تبدیل

ماده ۸۱- ادغام مؤسسه اعتباری با مؤسسات اعتباری دیگر به شکل یک‌جانبه (بقای مؤسسه اعتباری پذیرنده و ادغام و محو شخصیت حقوقی مؤسسات اعتباری ادغام‌شونده) و دو یا چند جانبه (محو شخصیت حقوقی مؤسسات اعتباری ادغام‌شونده و ایجاد یک مؤسسه اعتباری جدید) در چارچوب قوانین و مقررات مربوط و با موافقت هیأت عالی بانک مرکزی و با رعایت ضوابط سازمان بورس و اوراق بهادار در این خصوص، پس از تصویب آن در مجمع عمومی فوق‌العاده تمامی مؤسسات مشمول ادغام، امکان‌پذیر می‌باشد.

ماده ۸۲- با تحقق ادغام، کلیه حقوق و تعهدات، دارایی‌ها، دیون و مطالبات مؤسسه اعتباری به مؤسسه اعتباری پذیرنده‌ی ادغام یا مؤسسه اعتباری جدید منتقل می‌شود.

ماده ۸۳- تبدیل مؤسسه اعتباری به نوع دیگری از مؤسسات اعتباری، با بقای شخصیت حقوقی مؤسسه اعتباری تبدیل‌شونده و حفظ حقوق و تعهدات، دارایی‌ها، دیون و مطالبات آن، صرفاً با موافقت هیأت عالی بانک مرکزی و در چارچوب اصول حقوقی و قوانین و مقررات مربوطه و ضوابط ناظر بر تأسیس، فعالیت و نحوه‌ی اداره‌ی هر یک از مؤسسات اعتباری امکان‌پذیر می‌باشد.

فصل سیزدهم - گزیر مؤسسه اعتباری

ماده ۸۴- در صورتی که هیأت عالی بانک مرکزی، بنا به پیشنهاد بانک مرکزی و با توجه به شاخص‌هایی مانند وضعیت سرمایه و نقدینگی مؤسسه اعتباری، گزیر مؤسسه اعتباری را تصویب نماید، مؤسسه اعتباری مکلف است طبق نظر مدیر گزیر (صندوق ضمانت سپرده‌ها) عمل نماید.

ماده ۸۵- با پیشنهاد مدیر گزیر و تصویب هیأت عالی بانک مرکزی، حسب مورد، نسبت به فروش یا واگذاری دارایی‌ها و بدهی‌های مؤسسه اعتباری در حال گزیر به سایر مؤسسات اعتباری، انتقال باقی‌مانده‌ی دارایی‌ها و بدهی‌های مؤسسه اعتباری در حال گزیر به مؤسسه اعتباری انتقالی یا تبدیل بخشی از بدهی‌های ضمانت‌نشده‌ی مؤسسه اعتباری در حال گزیر به سهام در چارچوب قوانین و مقررات لازم‌الاجرای مربوط اقدام می‌گردد. سایر مؤسسات اعتباری و مؤسسه اعتباری انتقالی ملزم به همکاری با مدیر گزیر هستند.

ماده ۸۶- ادغام مؤسسه اعتباری در حال گزیر در یک مؤسسه اعتباری دیگر با پیشنهاد مدیر گزیر و در چارچوب قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سایر قوانین و مقررات لازم‌الاجرای مربوط و با تصویب هیأت عالی بانک مرکزی صورت می‌پذیرد.

ماده ۸۷- انحلال مؤسسه اعتباری در حال گزیر، با پیشنهاد مدیر گزیر در چارچوب قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و تأیید و موافقت هیأت عالی بانک مرکزی صورت می‌پذیرد.

فصل چهاردهم - سایر مقررات

ماده ۸۸- مؤسسه اعتباری در مواردی که در این دستورالعمل ذکر نشده است، تابع قوانین و مقررات جاری از جمله قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، قانون پولی و بانکی کشور، قانون عملیات بانکی بدون ربا، قانون تجارت/ لایحه اصلاح قسمتی از قانون تجارت، قانون مبارزه با پولشویی، قانون مبارزه با تأمین مالی تروریسم، مصوبات هیأت‌وزیران، مقررات و ضوابط ابلاغی و دستورات بانک مرکزی و سایر قوانین و مقررات مربوط و همچنین اساسنامه مصوب خود می‌باشد.

ماده ۸۹- مؤسسه اعتباری و مدیران و سهامداران مؤثر آن در صورت تخلف از مفاد قوانین و مقررات لازم‌الاجرا از جمله قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، وفق ضوابط و مقررات مربوطه مجازات خواهند شد.

ماده ۹۰- از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این دستورالعمل، کلیه‌ی مقررات مغایر با آن و «آیین‌نامه نحوه تأسیس و اداره مؤسسات اعتباری غیردولتی» مصوب یک‌هزار و سیصد و هفدهمین جلسه مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۲۲ شورای پول و اعتبار لغو می‌شوند.

«دستورالعمل تأسیس، فعالیت، نحوه اداره و نظارت بر مؤسسات اعتباری» - که در (۹۰)^۲ ماده و (۱۵) تبصره در سی و ششمین جلسه مورخ ۱۴۰۴/۵/۱۴ به تصویب هیأت عالی بانک مرکزی رسیده است، پس از تاریخ تصویب آن در هیأت عالی بانک مرکزی لازم الاجرا می گردد.

۲ - هم اکنون و با حذف ماده (۷)، دستورالعمل حاضر دارای ۸۹ ماده می باشد.